

2014 JUBILEUMJAAR
KVF 25 JAAR

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

03 / 2014

Maart 2014

Redactioneel

Maart, de lente lijkt al begonnen! Wij hebben een vooruitziende blik gehad en hebben onze jaarlijkse Voorjaarssalon dit jaar wat vroeger gepland. Zondag 2 maart openen we onze jaarlijkse tentoonstelling. Dit keer in Museum Nagele, om 15.00 uur. Wees van harte welkom! (zie uitgebreide uitnodiging op bladzijde 21).

Dit jaar is het jubileumjaar van de KVF. Het is 25 jaar geleden dat de vereniging werd opgericht. De huidige voorzitter, Ab van Luin, ging op bezoek bij een van de oprichters, Hendrik Baartman. Ab schreef een boeiend verslag over deze ontmoeting.

In deze CUNST kijken we terug naar de projecten die zijn geweest en ontdekken dat de manier die de kunstenaars van het eerste uur hadden gevonden om projecten te organiseren, niet veel verschilt van de projecten die we nu realiseren. Het is blijkbaar ons DNA, het zit in ons systeem. Bevlogenheid kenmerkt ons, 25 jaar geleden en nu nog steeds. Ik wens u veel plezier met dit nummer van CUNST.

Tot de volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 1	Oprichtingstatuten KVF
pag 2/5	Interview met Hendrik Baartman
pag 6/18	Projecten uit het verleden
pag 19	Ad Kuijper: column
pag 20	Archipelhof
pag 21/22	Voorjaarssalon
pag 23/24	Beschouwingen: Rob van den Broek
pag 25/26	Stichting Memento
pag 27	CUNST loterij - de winnaars
pag 28	Dood Spoor
	Natuurkunstpark - oproep
pag 29/31	Kwetsbare werkelijkheid
pag 32	De week van de Verbeelding
pag 33	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland. www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl. Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen. Bellen kan ook: 06 51924882

Het leven in de Noordoostpolder

70 jaar geleden begon het leven in de Noordoost. De afsluitdijk was net klaar.

Er stonden al veel huizen. Toen gingen er steeds meer mensen wonen.

Die Poldertoren heeft het grootste klokkenspel van Nederland.

De dorpen groeiden. Die liggen in een cirkel van 8 tot 9 km rond Emmeloord.

Ze hadden en hebben nog steeds veel landbouw. Vooral de tulpen werden verbouwd. Daar is de Noordoostpolder bekend om. Je ziet dan ook velden vol daarvan. Als de tulpen in bloei zijn. Lijken de luchtfoto's moderne schilderijen.

Ik zou zeggen als je in de polder woont, heb je een prachtleven.

*Ilse van Stralen
St Josephschool
groep 8
Emmeloord*

Dit is een van de 214 die werden geschreven door leerlingen van basisscholen in de Noordoostpolder. Dit KVF project heette Poëzie in Beeld. Het eindproduct was een serie van 20 posters, gemaakt door 20 verschillende kunstenaars bij gedichten van leerlingen over de geschiedenis van de Noordoostpolder.

Zie http://www.flevokunst.nl/sites/default/files/projects/651/poezie_in_beeld_70_jaar_nop_kvf.pdf

Heden drieëntwintig juni negentienhonderdnegenentachtig --
 verschenen voor mij, Mr. Cornelis van Hattum, wonende te --
 Emmeloord, notaris ter standplaats Emmeloord, gemeente ---
 Noordoostpolder: -----

1. de heer FRED ANDRE, beeldend kunstenaar, geboren op ---
 vier maart negentienhonderdachtenveertig, wonende te --
 Nagele, Monnikenweg 10-d; -----
2. de heer HENDRIK BAARTMAN, beeldend kunstenaar, geboren
 op één september negentienhonderdveertig, wonende te --
 Emmeloord, Noordzeestraat 9; -----
3. de heer GEORGE GEUTJES, beeldend kunstenaar, geboren op
 twee augustus negentienhonderddrieënvijftig, wonende te
 Almere, Handelstraat 19; -----
4. mevrouw MARIAN VAN DE FLIERT, beeldend kunstenaar, ---
 geboren op zeventien mei negentienhonderdzestig, wonen-
 de te Tollebeek, Karel Doormanweg 32-c; -----
5. mevrouw MARGREET VAN DE PELS, beeldend kunstenaar, ---
 geboren op éénentwintig augustus negentienhonderdvijf-
 tig, wonende te Luttelgeest, Uiterdijkenweg 1-a; -----
6. de heer WILLEM DE WOLF, zonder beroep, ---
 geboren op negentien april negentienhonderdvijfenvijf-
 tig, wonende te Emmeloord, De Meerpaal 3, -----

De komparanten verklaarden: -----

- dat de algemene ledenvergadering van na te noemen vere-
 ning in haar oprichtingsvergadering van zeventwintig
 april negentienhonderdnegenentachtig te Lelystad, de ---
 statuten der vereniging heeft vastgesteld en heeft be-
 sloten deze statuten te doen vastleggen bij notariële --
 akte, en ieder van hen daartoe heeft aangewezen; -----
- dat zij ter uitvoering van gemelde besluiten hierbij ---
 vastleggen dat de statuten van genoemde vereniging thans
 luiden als volgt: -----

NAAM EN ZETEL -----

Artikel 1. -----

De vereniging draagt de naam: "Kunstenaars Vereniging Fle-
 voland." -----

Zij heeft haar zetel in de gemeente Noordoostpolder. ---

DOEL EN MIDDELEN -----

Artikel 2. -----

1. De "Kunstenaars Vereniging Flevoland" (K.V.F.), hierna
 verder genoemd: het kollektief, heeft ten doel het be-
 vorderen van een levendig kunstklimaat alsmede de be-
 hartiging van de artistieke en maatschappelijke be-
 langingen van de kunstenaars in het algemeen en in het ---
 bijzonder voor haar leden. -----
2. Zij tracht dit doel ondermeer te bereiken door: -----
 - a. het houden van kunstmanifestaties zoals tentoonstel-
 lingen, performances, installaties, projekten en ---
 kunstactiviteiten in het algemeen en het scheppen --
 van mogelijkheden tot het aankopen van kunst;
 - b. het houden of doen houden van bijeenkomsten, in ver-
 band staande met de kunst; -----

- c. het openstellen van een gelegenheid tot het gemeen-
 schappelijk werken; -----
 - d. het openstellen van een gelegenheid tot onderling --
 verkeer, te noemen sociëteit; -----
 - e. het optreden daar waar de belangen van de kunst en -
 de kunstenaars dit eisen; -----
 - f. het verwerven en instandhouden van één of meer pan-
 den ten behoeve van de verwezenlijking van het doel
 van het kollektief; -----
 - g. het onderhouden en zo mogelijk uitbreiden van een --
 dokumentatiecentrum; -----
 - h. het openstellen en beheren van werkplaatsen en het -
 verwerven van outillage; -----
 - i. een strijdbare instelling te manifesteren ten op-
 zichte van alle lichamen, instellingen en commissies
 die zich bezighouden met een kunstbeleid; -----
 - j. alle andere wettige middelen. -----
3. Het kollektief beoogt niet het maken van winst. -----

DUUR -----

Artikel 3. -----

1. Het kollektief is aangegaan voor onbepaalde tijd. ---

2. Het verenigingsjaar valt samen met het kalenderjaar. ---

LIDMAATSCHAP -----

Artikel 4. -----

1. Het kollektief kent leden met volledige en leden met --
 beperkte rechten. Waar in deze statuten wordt gesproken
 van "leden" of "lid" worden, dan wel wordt daaronder ---
 verstaan de leden of het lid met volledige rechten en -
 de leden of het lid met beperkte rechten, tenzij het --
 tegendeel blijkt. -----
2. Leden met volledige rechten kunnen uitsluitend zijn ---
 kunstenaars en laatstejaars studenten van een academie
 voor beeldende kunsten en die langs de weg van toetsing
 door de koördinatiegroep tot het kollektief zijn toege-
 laten dan wel op uitnodiging van de koördinatiegroep --
 van het kollektief als lid zijn toegetreden. Deze leden
 worden hierna genoemd kunstenaar-leden. -----
3. Leden met beperkte rechten zijn alle andere personen --
 dan die in lid 2 van dit artikel bedoeld, op voorwaarde
 dat zij de doelstelling van artikel 2 onderschrijven en
 zich dienovereenkomstig als lid gedragen. -----
 Zij worden langs de weg van toetsing door de koördina-
 tiegroep tot het kollektief toegelaten ofwel zij treden
 op uitnodiging van de koördinatiegroep van het kollek-
 tief als lid toe. Deze leden worden hierna genoemd ge-
 wone leden. -----
 De koördinatiecommissie kan de toetsing van de gewone -
 leden delegeren aan de commissie van beheer over de ---
 sociëteit in verband met de toelating tot de socië-
 teit. -----

Artikel 5. -----

Door de koördinatiegroep kunnen tot ere-lid worden benoemd

Een kunstenaar is ontdekker van betekenissen en duidt aan de wereld

In gesprek met Hendrik Arie Baartman: eerste voorzitter van de KVF

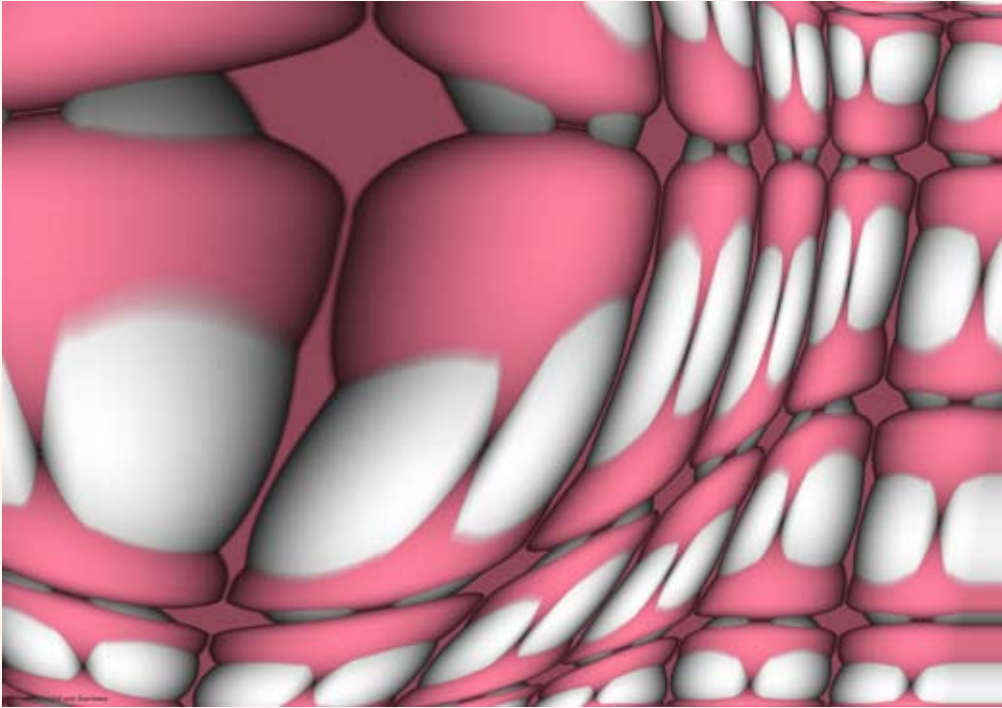
Op een mooie zaterdagmorgen in februari rij ik naar Wietmarschen bij Lingen, net over de grens in Duitsland, om Hendrik Baartman te ontmoeten. Hendrik is één van de oprichters van de KVF en je zou hem de eerste voorzitter kunnen noemen, hoewel hij niets van voorzitters wil weten. Maar daarover later meer. Ik ben benieuwd naar de ontstaansgeschiedenis van de KVF en de drijfveren van de oprichters toen. Via internet weet ik Hendrik uiteindelijk op te sporen. Vele internationale sites tonen zijn werk. Niet alle mailadressen blijken meer aan te komen en zijn website is inmiddels in handen van een Turkse snooker- en pokermagnaat. Uiteindelijk tref ik ergens in de cloud Hendrik levend en wel aan.

De woonkamer van Hendrik en zijn vriendin Willemijn hangt vol met zijn magische kunstwerken. Met de hand gemaakte tekeningen van bijna een 1 meter bij 1 meter, uit de zeventiger jaren. 720 uur werk. Je wordt naar binnen gezogen in imaginaire bollen, grafisch lijnenspel, minutieus getekend. Door rugklachten moet eind negentiger jaren de pen worden ingeruild voor de muis. Met de computer trekt hij verder en schept onbegrensde nieuwe werelden van mathematische grafiek. Een paar prints tref ik op de wanden van zijn woning aan. Aan het eind van ons gesprek, diep in de middag, zet ik mij naast hem achter de computer en bladeren we door vele mappen digitale kunstwerken, zoals Afrika, fractals, zebra's. Vele tientallen kunstwerken verschijnen op het scherm uit verzamelingen van honderden. Hendrik is inmiddels 74 jaar en nog bijna dagelijks aan het werk. Geen dagen meer van 20 uur zoals vroeger. Dat trekt hij niet meer.

Hendrik is een trekker, geen reiziger. Voor reizigers is de bestemming het doel van de reis. Trekkers hebben eigenlijk geen doel, slechts een richting. De reis is

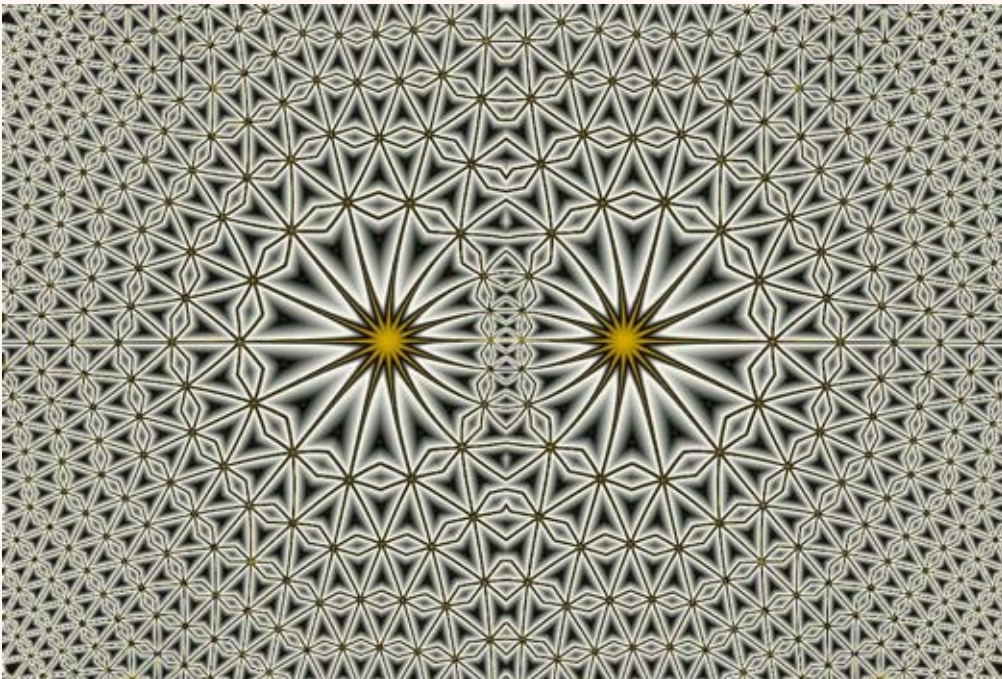
Foto uit de catalogus van Sunsation 1994 - De verbazing

voor hen het doel. 'Als je niet de wereld intrekt, gaan je ogen niet open', zegt hij als we zijn geschiedenis doornemen. Hij heeft in Duitsland en Zweden gestudeerd, in Engeland, Groningen, Biddinghuizen, Emmeloord, Zwolle gewoond. 'Je vertrekt daar waar je vastzit'. Zijn kunstwerken zijn de gehele wereld over getrokken: van Groningen naar New York, Florence, Barcelona, Sneek, Knokke, Veendam, Berlijn, Moskou.

Hij staat op de schouders van Escher, Vasarely, Struyken en vindt zelf dat hij ze heeft overtroffen. In 2003 wint hij in Argentinië de eerste prijs voor digitale kunst. Hij is dan 63 jaar en dat de tweede winnaar 27 jaar is, vervult hem nog steeds met trots.

'Continuïteit', hij vraagt mij met klem dit woord te noteren. Zijn trektocht door de wereld en het leven, ziet er voor anderen wellicht chaotisch uit. Voor hem is het de orde van continuïteit. Kwetsbaar zeker, met mogelijk onderweg te snel een verkeerde richting ingeslagen. Hoewel, wij zijn het erover eens dat dat laatste filosofisch gezien een onware gedachte is. Je komt immers nooit te weten hoe dat andere eruit ziet. Het is zoals het is.

De KVF was evenzeer een trektocht van komen en weer gaan. Hij woont op dat moment in Emmeloord en hoort van kunstenaarsvrienden over hun verontwaardiging dat de Provincie Flevoland met haar aankoopbeleid de Noordoostpolder stelselmatig negeert. In Lelystad en Almere leven ideeën om kunstenaarsverenigingen op te richten. Waarom niet de handen ineen slaan? Hendrik heeft ervaring opgedaan in Groningen met de oprichting van het Kunstenaars Collectief dat is uitgegroeid tot 520 leden. Waarom niet dat kunstje herhalen? Samen met Fred André, George Geutjens, Marian van de Fliert, Margreet van de Pels en Willem de Wolf wordt op 23 juni 1989 de Kunstenaars Vereniging Flevoland opgericht. In de notariële acte wordt gesproken over het kollektief en de coördinatiegroep. Hendrik houdt niet van mechanische organisatiestructuren, zoals hij die noemt, met bestuurders, managers, organisatieharken. Hij kiest voor het organische, het groeien van binnen uit. De KVF wil tentoon-

stellingen organiseren, 12 keer per jaar in Emmeloord, Lelystad en Almere; tentoonstellingen waar ieder lid aan deel kan nemen.

Voor elke tentoonstelling vormt zich een groep kunstenaars die de tentoonstelling ontwikkelt en realiseert. De trekkers van de tentoonstellingen treden tijdelijk toe tot de coördinatiegroep. Geen bestuur dat bepaalt en voorschrijft. Geen mooie woorden, maar krachtige daden van elk lid van de vereniging, zo was het idee.

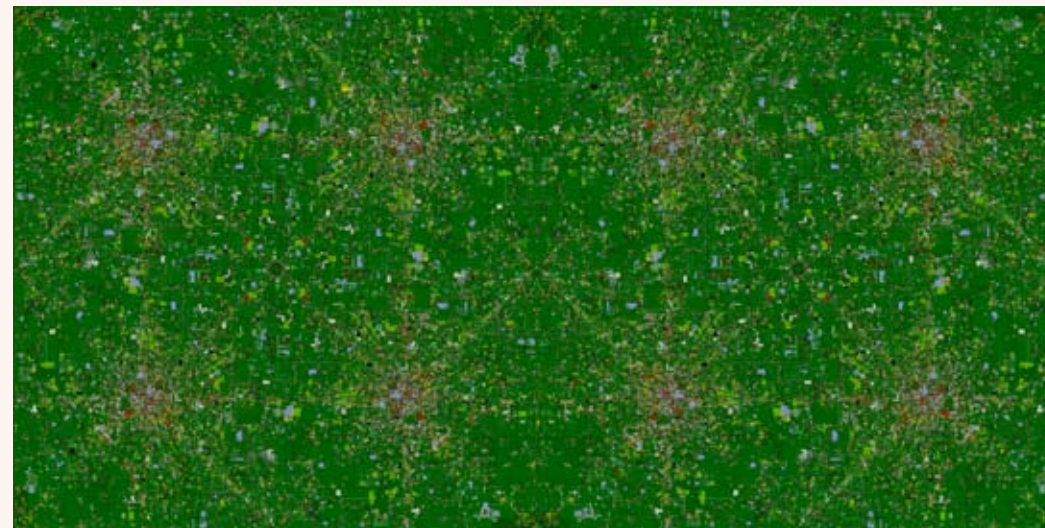
Hij kondigt bij de oprichting aan het coördineren een jaar te doen, dan moet een ander het overnemen. Hij schrijft een programma voor drie jaar om continuïteit te garanderen. Na een jaar nemen Bob van Walderveen en Baltus Wigersma het naar zijn zeggen van hem over. En Hendrik verdwijnt uit beeld. Ongemerkt is hij weer op pad gegaan. Hij spreekt met enige weerzin uit dat er uiteindelijk toch een voorzitter komt. En na haar volgen er meer.

Zijn organische KVF is dan eigenlijk mislukt, mijmeren we.

Mijn constatering dat er op zijn zachts gezegd een spanning zit tussen het organisch groeien van een vereniging en het systematisch uitvoeren van vooraf bedacht driejarenplan, lijkt helemaal niet bij hem binnen te komen.

Het is tegelijkertijd hoe je betekenis geeft. De trektocht van Hendrik en anderen heeft een KVF voortgebracht die na 25 jaar volop leeft. De witte wijn is ingeschonken. Een mooi moment om daarop het glas te heffen.

Ik vraag hem terug te kijken op het begin van de KVF. Voor de ontwikkeling van zijn kunstenaarschap heeft het hem niets opgeleverd. Als mens wel: meer geduld, niet meer zo fel kritisch. Dat laatste is wellicht meer een verlangen dan realiteit. Hendrik is zeer uitgesproken, bijvoorbeeld over wat goede kunst is en wat goede kunstenaars zijn. Rineke Dijkstra, Marlene Dumas en Maurits Cornelis Escher kunnen zijn toets der kritiek niet doorstaan. Hij zegt dat vele zelfbenoemde kunstenaars van hun hobby een beroep hebben gemaakt. Voor hem is een kunstenaar ontdekker van betekenissen en die betekenissen moet hij voor anderen duidelijk maken en teruggeven aan de wereld. Hij

vergelijkt dat met Michelangelo die zei dat het beeld al in het marmer verborgen zat en er door de vaardige hand van een beeldhouwer bevrijd moest worden. Dat was zijn heilige plicht.

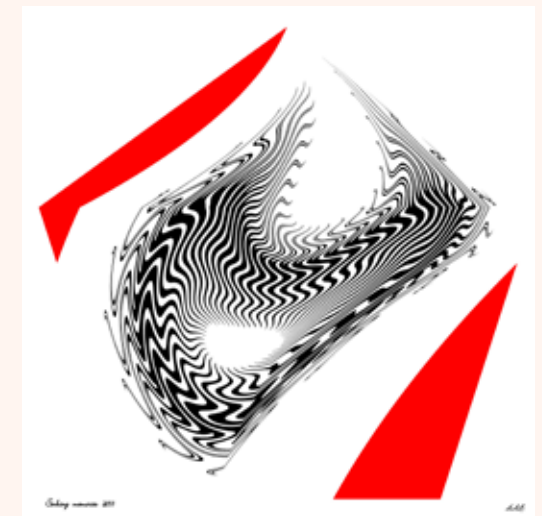
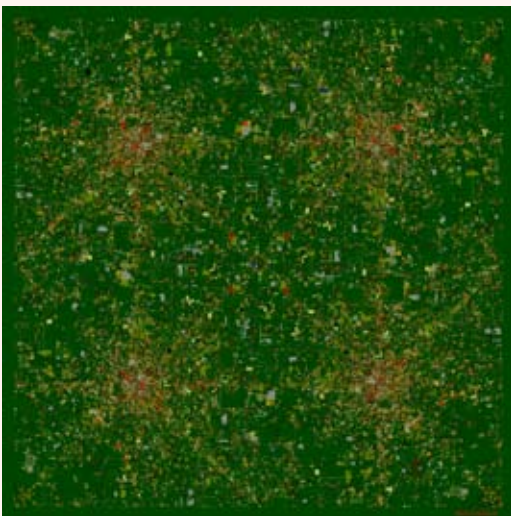
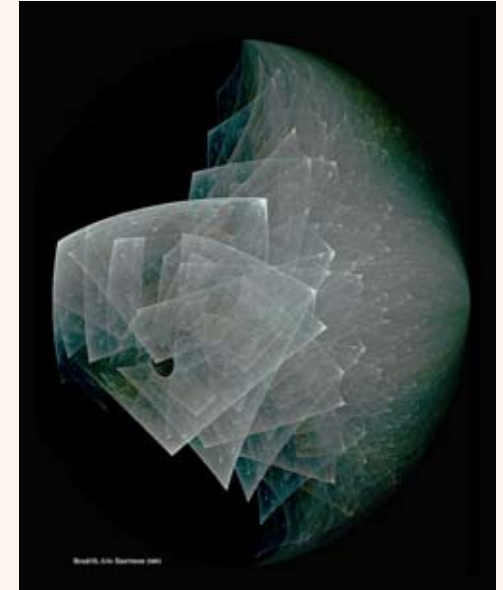
Nee, hij is geen lid meer geworden van een kunstenaarsvereniging. De kunstenaarsgroepen in Lingen en Nordhorn bij hem in de buurt zijn hem te dorps. Wat hem heeft gedreven om de KVF op te richten is was wat hem altijd drijft: hier deugt iets niet, en wat ga ik eraan doen.

Met zijn Imaginaire Bol uit 1975 wilde hij het uiterste uit hemzelf halen, zichzelf laten zien waartoe hij in staat is. Dat is een opdracht die een kunstenaar zichzelf moet geven, vindt Hendrik.

Dat klinkt gewichtig, en is het ook. 'Ken je de spelende mens?', vraag hij mij. 'Homo ludens, titel van een boek van Johan Huizinga', antwoord ik hem. De spelende mens die naast de makende mens, homo faber, een plaats verdient. 'Het leven is een spel. Ik ben mijn hele leven lang spelende mens'. Zijn ogen stralen. Zo kan je je trektocht door het leven ook betekenis geven.

Na vele uren praten en kijken, neem ik afscheid van Hendrik, de aardbewoner en wereldburger. Ik dank hem en Willemijn voor de hartelijke ontvangst en krijg een gesigneerd boek van hem mee. Een bijzondere kunstenaar en mens die mij in zijn mathematische wereld van mentale krachten heeft getrokken. En ik moet zeggen: het was een aangename ervaring. Onderweg denk ik door over zijn organische KVF en mijn pleidooi op onze nieuwjaarsbijeenkomst om onszelf na 25 jaar weer eens opnieuw uit te vinden. Een trektocht is toch het mooiste wat er is.

Ab van Luin, voorzitter KVF.

KVF 25 JAAR Projecten uit het verleden

OBJECTENPARK op SCHOKLAND

1 juli tot en met 31 augustus 1989 - de elementen en het eiland

1 juli tot en met 31 augustus 1990 - Zeepost

15 juni tot 15 augustus 1991 - Wachtwoord Hemeloord

Deelnemers 1989: Fred André, Azad, Hendrik Baartman, Flip de Boer, Marian van der Fliert, Hanneke Hollestelle, Willy de Houck, Maarten Manson, Bert Otter, Margreet van der Pels, Erik Petersen, Agatha poorting, Coby Schroevers, Jeroen Stok, Agmon van der Veen, Bob van Walderveen en Baltus Wigtersma. (Baltus Wigtersma is van deze groep deelnemers de enige kunstenaar die in 2014 nog steeds lid is van de KVF. Willem de Wolf, ook nog steeds lid van de KVF, coördineerde het project)

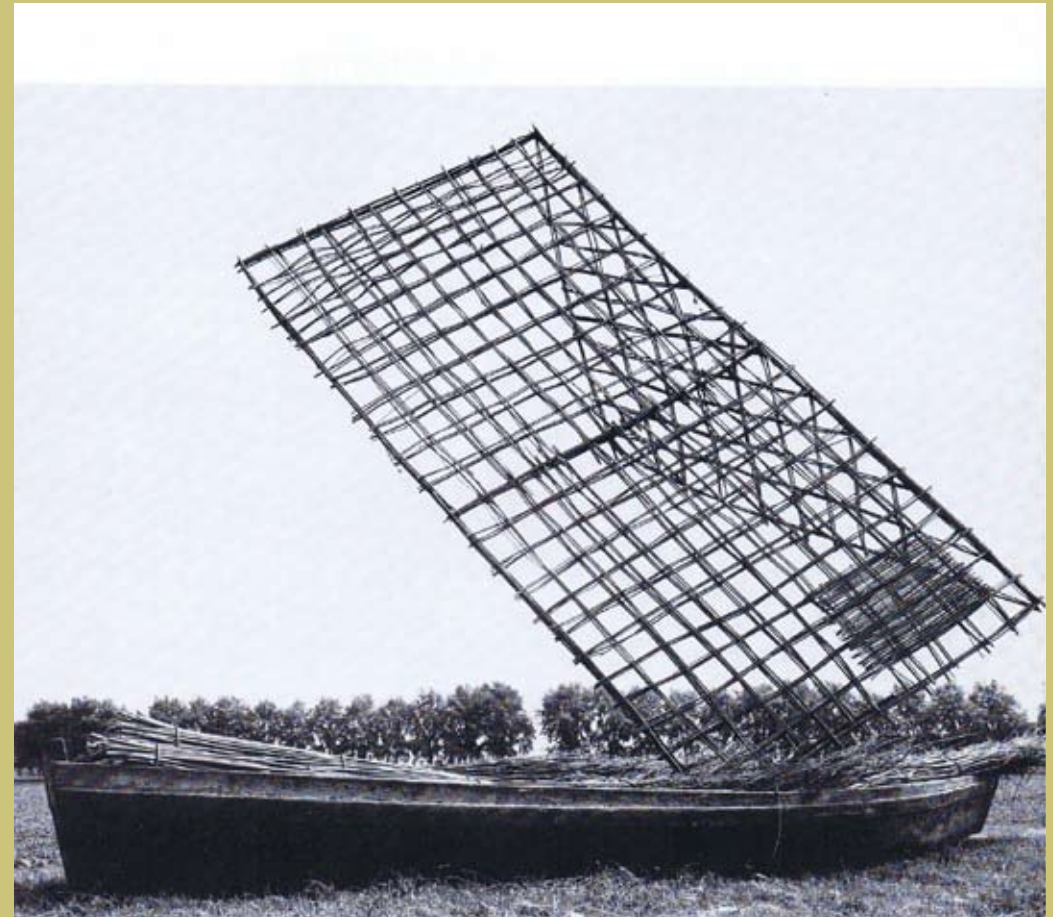
Deelnemers 1990: Frits Breekveldt, Jawik Krudde, Bert Otter, Erik Petersen, Arend Rosenschoon, Colin de Rover, Kees Scherjon, Cobij Schroevers, Jeroen Stok, Magda Vancronenburg, Bob van Walderveen, Herbert van der Zwaard. (geen van deze kunstenaars is nog lid van de KVF).

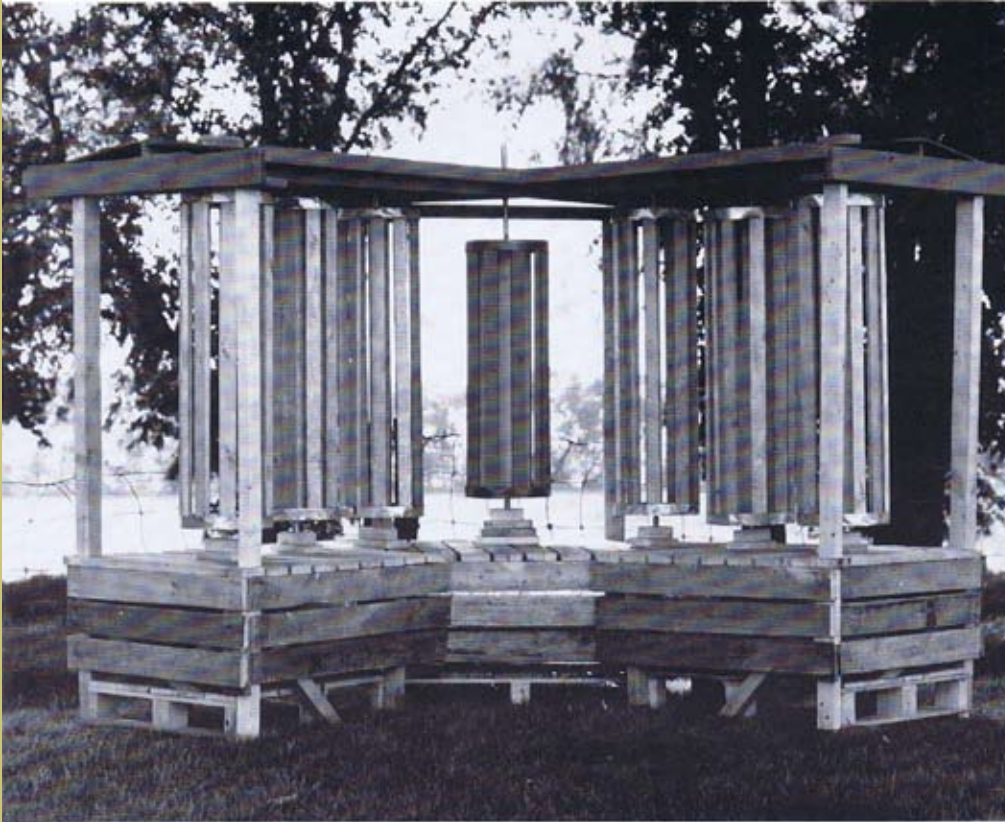
Deelnemers 1991: Elsa Blaaser, Kees Berger, Frits Breekveldt, Theo Buys, Aafke A. Godthelp, Willem Hoogeveen, Rineke de Jong, Ientje Nielen, Ano N., Arend Rosenschoon, Ineke van Wanrooy, Abraham Westerdijk, Erik Woudstra, Herbert van der Zwaard, Seakle Bos, Andries Hogenraad, Willem Moeselaar, Bert Otter, Erik Petersen, Kees Scherjon, Loek Schönbeck, Ruud Thijssen, Bob van Walderveen. (Elsa Blaaser en Willem Hoogeveen zijn nog altijd lid van de KVF)

De KVF heeft vanaf het begin van haar geschiedenis projecten in series georganiseerd, met verschillende thema's. *Objectenpark* was daarvan het eerste voorbeeld. Na het succes van het eerste Objectenpark kwam er een tweede en in 1991 nog een derde.

Kunstenaars plaatsten objecten op Schokland, zoals de titel doet vermoeden. En de kranten schreven er ruimschoots over. Artikelen verschenen in de Leeuwarder Courant, in de Gooi en Eemlander, in het Huisblad van het Noorden, De Polderkrant, Nieuwe Land, en ook in de Volkskrant en het NRC.

Onderstaand object is gemaakt door Bert Otter. *Postboot* noemde hij het. 5 meter hoog, 4 meter lang. Een ziel in een briefvorm, van wilgenteen.

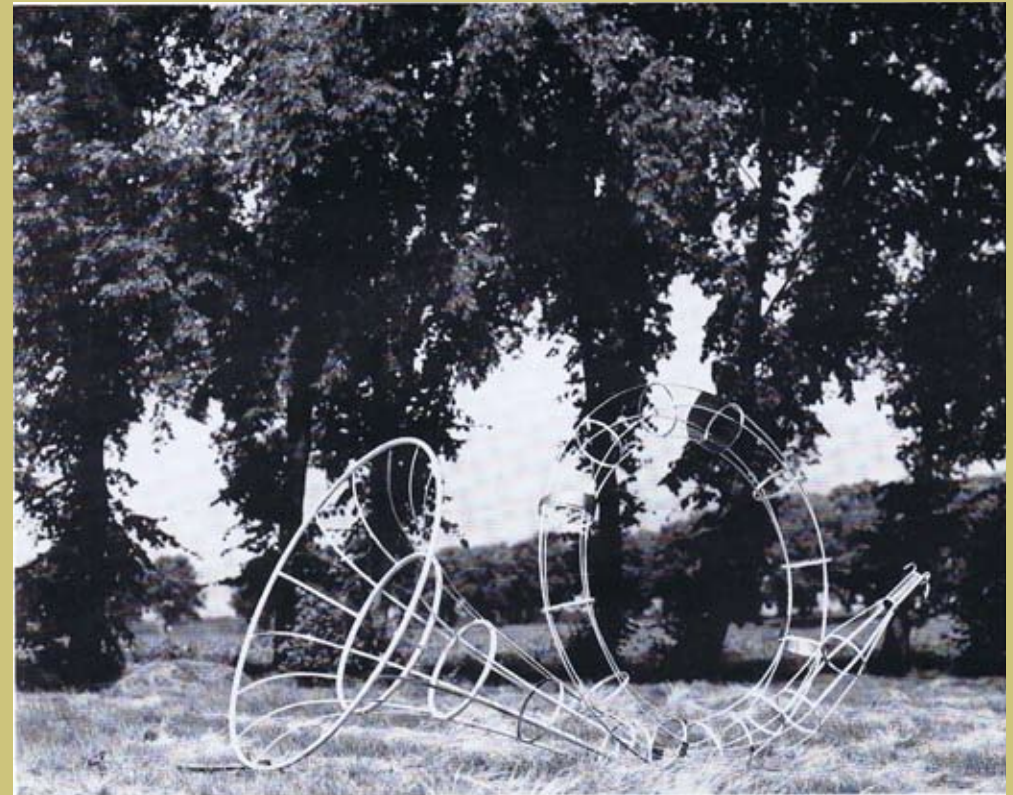

Bericht uit Tibet, is gemaakt door Erik Petersen. Hij schreef er zelf over: *Bericht uit Tibet* is een bericht uit het verre oosten. De gebedsrollen uit het lamaïsme zijn de basis voor het object. De 7 rollen in een halve cirkel te plaatsen, en de ombouw als een prieeltje weer te geven, zijn 2 culturen, het verre oosten en het westen, samengevloeid in dit object. Het bericht uit Tibet is aangekomen in Schokland.

Jeroen Stok maakt de Hoorn. Jeroen Stok over dit object:

Het betreft een ijzeren object van zo'n 3 meter hoogte. Het thema Zeepost Schokland roept associaties op met zowel internationale briefbestellingen als met de geschiedenis van Schokland. Een hoorn legt voor mij persoonlijk een relatie tussen de PTT (een posthoorn als symbool van de PTT) en Schokland (een misthoorn die na de drooglegging van de Zuiderzee is boven gekomen). Deze hoorn (des overvloeds) refereert dus zowel naar Zeepost als naar Schokland.

Bob van Walderveen zegt over zijn object: *Een tweedimensionaal kunstwerk van het idee over een vissersboot (een Schokker?), passeert de noordkop van het eiland Schokland, voortgejaagd door de zuidwesterstorm. Haalt zij de luwte van Emmeloord, of bereikt zij de finish in de regenboog? De stille wateren van 'nooit weerom'.*

Frits Breekveldt over zijn object 'Hemeloord':

In zee gegroeid.

*Geurend het brakke water,
een eiland, afbakening.*

*Ritselend, het pad versmald,
slagregen, storm, schuilhut,
vastgelopen, een fuik?*

Ontsnapping, het wijde land.

Materiaal: biezen, bamboestokken, vezeltouw.

lengte: 15 meter

KVF 25 JAAR Projecten uit het verleden

SUNSATION

In 1994 realiseerde de KVF voor het eerst een project op het terrein van het Robert Morris Observatorium, te zien tijdens het jaarlijks terugkerende festival *Sunsation*. Het thema van dat jaar was *Verbazing*. Het festival *Sunsation* wordt nog steeds jaarlijks georganiseerd, altijd op de vroege ochtend van de langste dag van het jaar, rond 21 juni. In totaal heeft de KVF tien jaar samengewerkt met de organisatie van *Sunsation* en heeft elk jaar een groep van zo'n acht à tien kunstenaars een tijdelijk kunstwerk gemaakt op het terrein. In 2004 was de laatste keer, toen met het thema Zuidenwind.

In die eerste jaren was het gebruik dat de kunstenaars een paar dagen bivakkeerden op het terrein en daar ook aten en sliepen. Ze maakten hun kunstwerk ter plaatse, veelal met gebruik van natuurlijke materialen. Dat waren gezellige en kamaraadschappelijke tijden. In de laatste jaren was dat anders geworden. Toen maakten de kunstenaars hun kunstwerken veelal in het atelier en hoefden ze het werk alleen nog te plaatsen. Camperen was er toen niet meer bij.

Onder: een gezamenlijk ontbijt.

Rechts: het plaatsen van het werk van Peter Bata (1997)

Sunsation 1997 - thema De Verschijning

van links naar rechts: Frea Lenger, Frits Breekveldt, Peter Bata, Erik Petersen, Willem Hoogeveen, Karin van der Molen en Cor Sonke.

Sunsation 1999 - thema Herinnering

Het plaatsen van het werk van Karin van der Molen

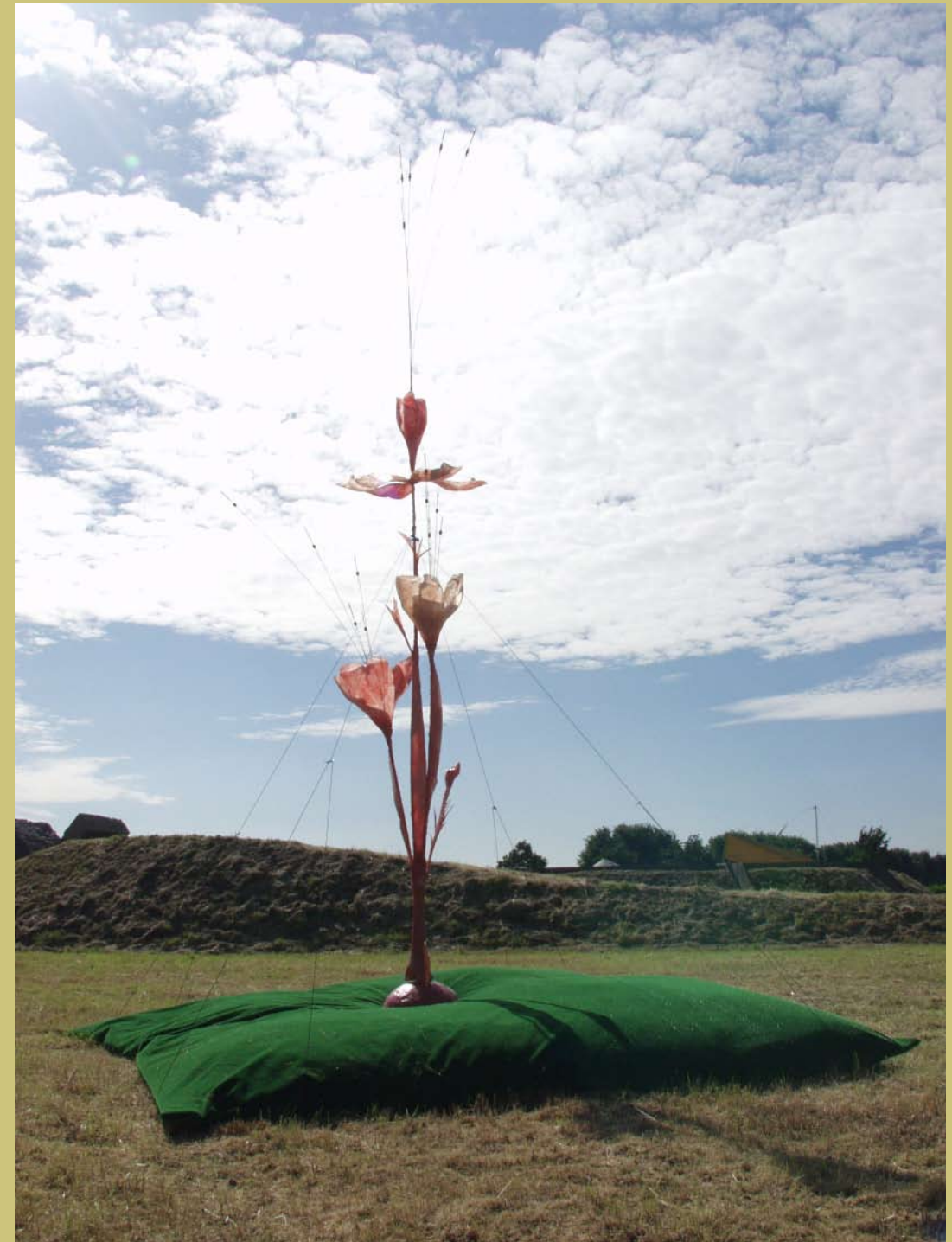
Sunsation 1999 - thema Herinnering

Frea Lenger

Sunsation 2002 - thema Liefde

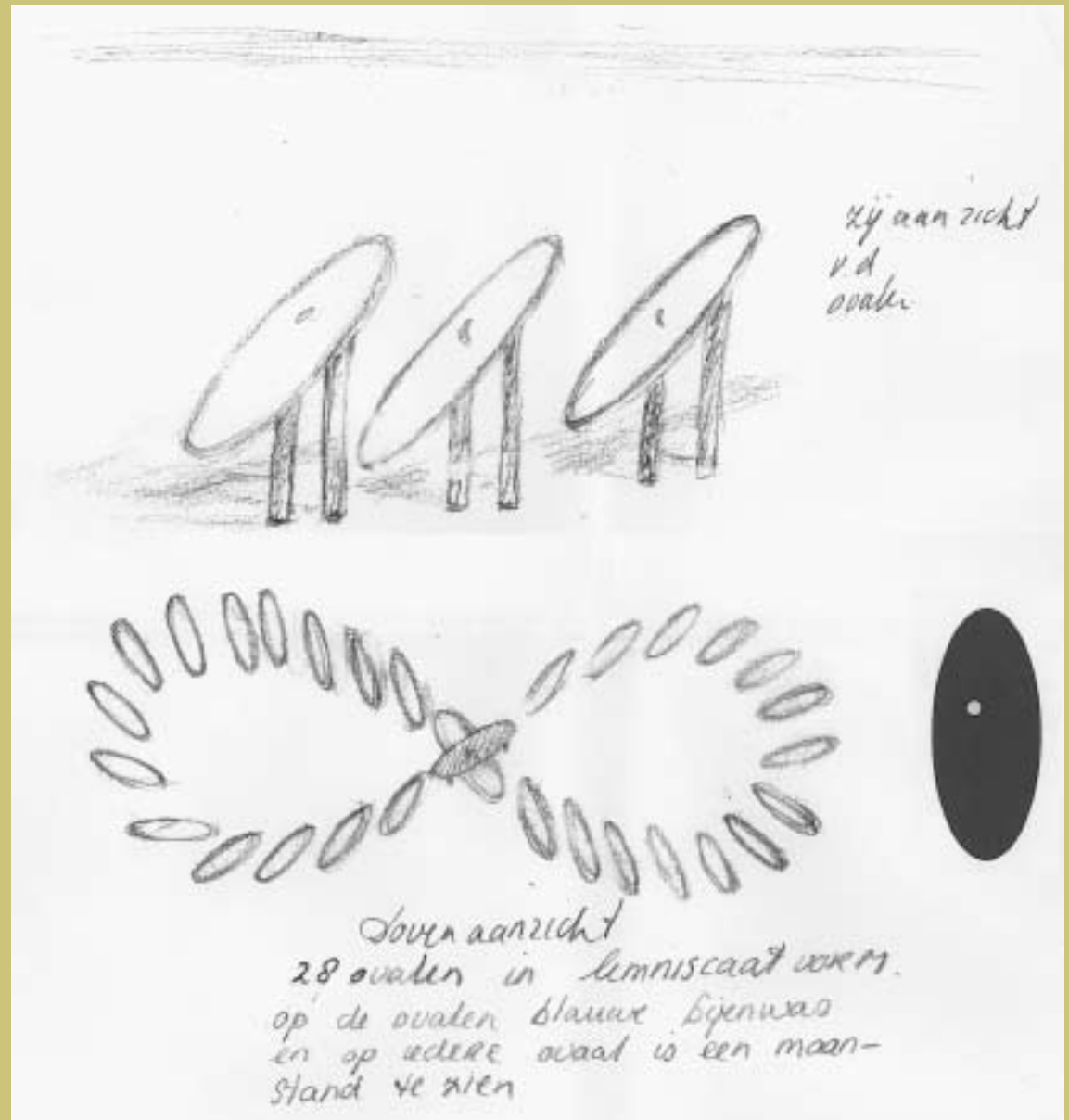
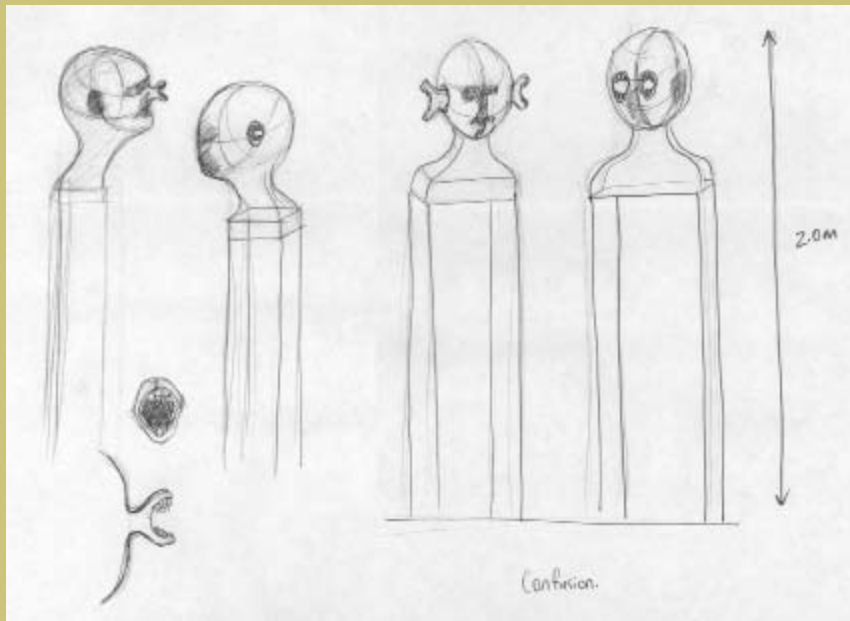
Michel Bongertman

Sunsation 2002 - thema Liefde

Willem Hoogeveen

Sunsation 2003 - thema Verwarring

Ontwerptekeningen van Anthea Simmonds, Cor Sonke en Sonja Rosing

Sunsation 2003 - thema Verwarring

Werk van Anthea Simminds (boven) en Sonja Rosing (onder)

Sunsation 2003 - thema Verwarring

Werk van Cor Sonke (boven) en Mariël Bisschops (onder)

Sunsation 2003 - thema Verwarring

Werk van Linda Verwajen

Alle foto's zijn gemaakt door Fred van Welie

'Een Turksfruit-momentje' met een biertje in het vooruitzicht

Column door Ad Kuijper

Zelfs als kunstenaar moet je soms aan de 'museumbak'. Dus op een mooie zaterdagochtend in mei met de trein naar Amsterdam getogen. Eerst lunchen met Anna m'n studiemaatje van de Master Kunsteducatie bij de Bakkerswinkel op de Zeedijk. Het aardige van Anna is, naast dat zij een zeer charmante verschijning en onderhoudende persoonlijkheid is, zij verstand heeft van kunst. Ook zo'n dingetje, verstand hebben van kunst. In onze 'doe maar normaal, dan doe je gek genoeg' cultuur, is het heel *bon ton* om te roepen: "ik heb geen verstand van kunst". Vervolgens word je dan opgezadeld met een verbale diaree van clichés en gemeenplaatsen over wat kunst is en wat niet. Maar goed, dat is stof voor een andere column. Anna heeft zich vanuit passie en vakbekwaamheid niet alleen verdiept in kunst, maar ook hoe je dit fenomeen aan de massa moet verkopen. Na mijn bescheiden mening heeft ze dat als programmamaker bij AVRO's Kunstuur ruimschoots bewezen.

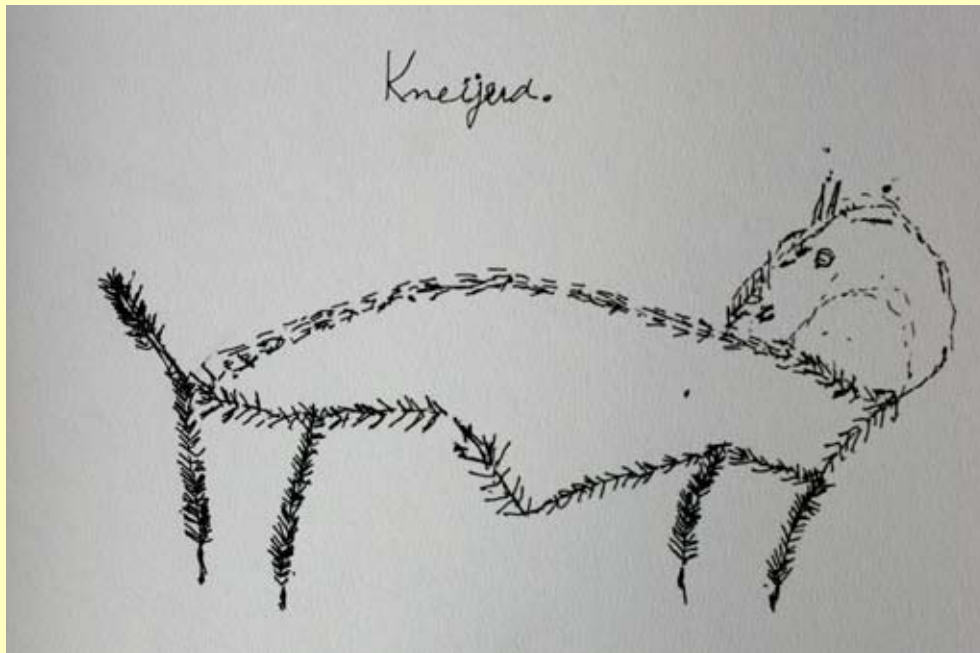
Aanvankelijk was het plan om naar het Rijks te gaan om dit staaltje van Calvinistische megalomanie te aanschouwen. In mijn argeloosheid opperde ik te voet te gaan, even een half uurtje stiefelen, maar Anna had een beter idee: de fiets. Wel eens gefietst door Amsterdam, op een zaterdagmiddag dwars door het centrum, op een fiets van bescheiden afmetingen, met een kapotte fietsmand, een gare bel en een dame achterop die de nekken van iedere man deed verrekken en een ware verkeerschaos liet ontstaan? Het was een heuse Kamikaze actie. Alleen Toots Thielemans en een gejatte struik bloemen ontbraken nog. Met ware doodsverachting, mijn linkerduim aan de bel en mijn rechter middelvinger gestrekt, bereikten we het Rijks. Al die hordes toeristen die ik op de fiets had getrotseerd, stonden ons nu als kuddedieren met glazige

blikken in hun ogen op te wachten bij het museum. De rij ging twee keer de hoek om. Gelukkig had Anna het heldere idee en een personeelspas om naar het Stedelijk te gaan. Een mazzeltje was dat de fietsdoorgang onder het museum net weer open was.

In het Stedelijk was het heel rustig en Anna raadde aan om de ouwe meuk van Appel en trauma opwekkende grote blauwe vlakken te vermijden en meteen door te stoten naar de badkuip, de nieuwe vleugel. Op dat moment waren er een aantal video installaties aan het draaien. Dit zijn het soort kunstzinnig conceptuele oprispingen, waarvan ik spontaan ga gapen, of erger nog een teiltje nodig heb. Maar Anna hield me bij de les. Met een groot deel van de kunstenaars die daar 'stonden' en 'hingen' had zij items gemaakt en gedraaid. Normaal vind ik het hoogst bedenkelijk als een kunstenaar die met beeld werkt, een litanie aan taal nodig heeft om het werk uit te laten leggen, maar Anna kon die vertaalslag heel professioneel maken. Nadat zij mij een biertje in het vooruitzicht had gesteld, leidde ze mij door de nieuwe vleugel en het brein van diverse kunstenaars. Kunsteducatie pur sang.

Een wonder geschiedde, ik werd geboeid. Het was een ware *Aha Erlebnis* dat ik het werk niet hoefde te begrijpen, maar mij ook mocht verbazen, zelfs mocht ergeren. Verder was deze hele 'kunstrijk-emo-irritatie-krommende' sessie een ware oefening in pradjahara en geduld. Ik heb ontdekt dat als je het werk met oprechte belangstelling en mededogen wilt aanschouwen, dan komt er ook begrip. Zelfs begrip voor je zelf als je iets niet begrijpt. Lang leve de kunsteducator als intermediair tussen het brein van de kunstenaar en de vooringenomenheid van mijzelf als aanschouwer met een biertje als beloning in het vooruitzicht.

Wordt voortgezet.....

De Archipelhof - *Mevrouw Miro*
door Hein Walter

Twee tekeningen, een wereld van verschil. Ze zijn gemaakt door dezelfde mevrouw. Het paard (*Kneijerd* betekent in haar dialect *Knoeierd*) was haar eerste tekening. *Katwijk aan zee* maakte ze onlangs, ruim een jaar later dan de eerste tekening. Een dementerende mevrouw van rond de 85 jaar die een tekening kan maken vol abstractie, vol kleur, vol dynamiek. Mijn rol is niet onbelangrijk, dat is waar, want ik gaf haar een boek met schilderijen van Miro. Om naar te kijken, om van te leren. Maar wat me zo trof, was dat ze de schilderijen van Miro mooi vond! Die mevrouw die tot vorig jaar nooit naar kunstwerken had gekeken, nooit in een museum is geweest, die nooit in haar leven naar een concert is geweest, die mevrouw die vorig jaar haar neus zou hebben opgetrokken als ik haar een boek met schilderijen van Miro had getoond, juist die mevrouw vond Miro mooi! Wonderlijk. Je bent nooit te laat met leren, nooit te met ontwikkelen. Of je nu jong bent, of oud en dementerend, als je open staat voor de wereld, als je nieuwsgierig bent en je durft je te laten leren, dan leer je!

De titel is ook een beetje door sturing ontstaan, maar dat geeft niet. Dementerende ouderen hebben moeite met zomaar iets bedenken. Vormen en kleur, dat gaat wel, maar zomaar woorden, die zijn moeilijk. Ik liet de tekening zien aan de anderen in de groep. De andere vrouwen, die het onomwonden zeggen als ze iets lelijk vinden!, waardeerden deze tekening ook duidelijk - wat de maakster weer gelukkig maakte - en zagen er een landschap in. Iemand opperde een strand. Toen ontstond de titel *Katwijk aan Zee*. Het bijzondere is dat mevrouw Miro nooit aan het strand is geweest. Ze heeft de zee wel op foto's gezien, maar ze heeft nooit op de vloedlijn gelopen, ze heeft nooit in de zee gezwommen, ze kent niet de geur van het zoute water en ze heeft nooit een zandkasteel gebouwd op het strand. Ik zou haar het liefste meenemen naar al die dingen die ze niet heeft meegemaakt. Naar het Concertgebouw, naar het Stedelijk Museum, naar het Rijksmuseum om daar de Nachtwacht te zien, en dan als laatste reisje, een dagje naar het strand. Maar helaas. Ze kan niet goed lopen. Ik kan haar wel steeds meenemen op een creatieve reis, de reis van de verbeelding. Ze tekent en ze doet het graag. Ze maakt mooie dingen.

De Archipelhof is de beschermde afdeling van woon- en zorgcentrum Archipel

VOORJAARSSALON 2014
25 jaar KVF: LIEFDE VOOR DE KUNST - LICHT IN HET DONKER

UITNODIGING

De zestig kunstenaars van de Kunstenaars Vereniging Flevoland houden hun jaarlijkse Voorjaars salon dit jaar in Museum Nagele en verklaren voor de 25ste keer aan de Kunst hun Liefde.

Hoe hun werk in de loop der jaren ontwikkeld is? Oordeel zelf. De kunstenaars exposeren ieder met twee werken: een oud en een nieuw. Schilderijen, tekeningen, foto's, grafiek en ruimtelijk werk.

Kunst brengt het Licht in het winterse donker!

Figuurlijk gesproken? Natuurlijk! Maar ook letterlijk.

De kunstenaars hebben de uitdaging aangenomen om, naast de twee werken, kunstzinnige lampen te maken.

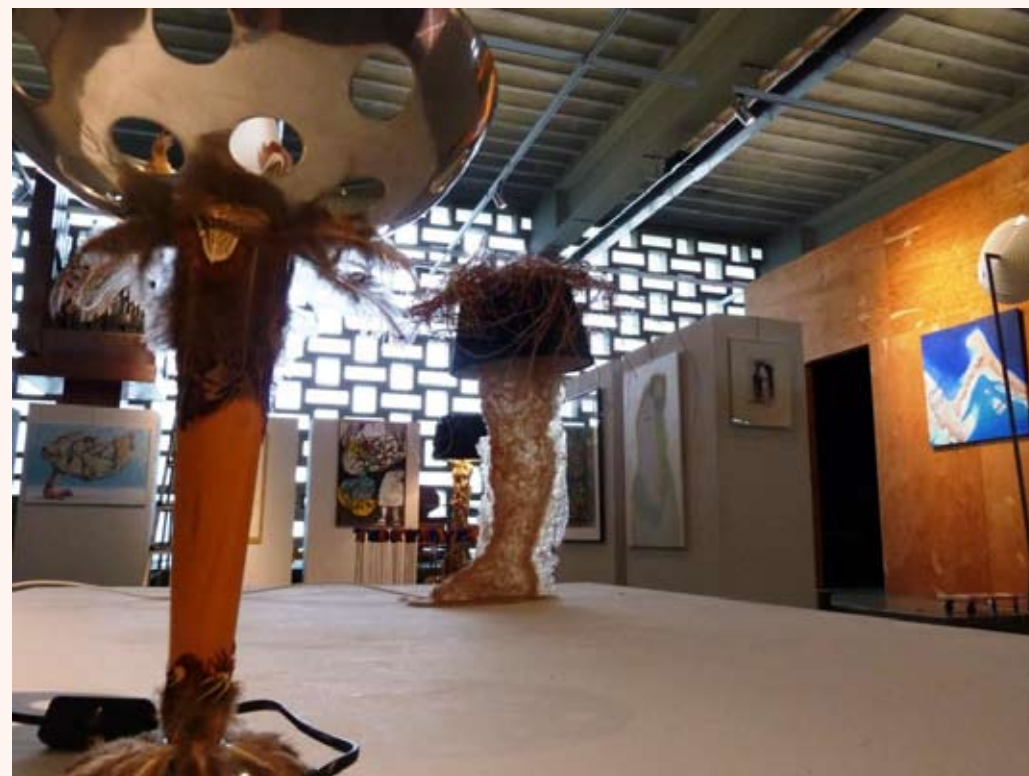
Het licht zal schitteren in Museum Nagele.

Al het werk zal te koop zijn, maar ook te ruil. Een week gebruik van een huis in Frankrijk? Een terras aanleggen? Een antieke boekenkast? Een maand lang rijden in een Bentley? Doe een goed bod en wacht af of de kunstenaar erop in gaat. Natuurlijk is er ook de traditionele verloting tijdens de opening; ook die werken zijn te ruil.

We heten u van harte welkom bij de opening op zondag 2 maart, 15.00 uur. De tentoonstelling zal geopend worden door de voorzitter van de KVF, Ab van Luin. Hein Walter zal daarna een sprookje voorlezen dat hij voor deze gelegenheid heeft geschreven.

De expositie is te zien tot 25 mei.

Openingstijden: donderdag tot en met zondag van 13.00 tot 17.00 uur

museum Nagele
UITNODIGING
EXPOSITIE

**Liefde voor
de kunst -
Licht in het
donker**

Kunstenars Vereniging Flevoland

2 maart tot en met 25 mei 2014

geopend van donderdag t/m zondag van 13.00 tot 17.00 uur
Ring 23, 8308 AL Nagele | 0527 65 30 77 | www.museumnagele.nl

Over Malevich, Chagall, het Stedelijk, de Fundatie en Volkskrant Magazine door Rob van den Broek

Om te beginnen met het laatste onderwerp in de titel: in de Volkskrant Magazine laat Nico Dijkshoorn zich elke week door een kunstwerk inspireren. Noem het toeval of niet, afgelopen januari werden twee werken gepresenteerd die ik de afgelopen maanden ook zelf heb mogen bewonderen. Afgelopen december was ik voor het eerst in het vernieuwde museum de Fundatie in Zwolle. Spectaculair en spraakmakend is uitbreiding, in 2012–2013 gerealiseerd, met een nieuwe expositieruimte op het dak van het bestaande gebouw, naar een ontwerp van Bierman Henket architecten. Een prachtige blikvanger aan de buitenkant met een beeldschone keramische bekleding, van binnen vind ik dat lang niet alles mooi is gedetailleerd. Verschillende vloeren, een foielelijjk dak aan de binnenzijde.

Bijna aan het eind van de bezichtiging werd ik getroffen door een zeldzaam mooi, klein werkje van Marc Chagall, “Voor het huis met het gele dak”. Voor mij het hoogtepunt, terwijl de concurrentie niet gering was met de expositie van Marino Marini. Op 25 januari besprak Nico Dijkshoorn het in het VK Magazine. Door Reve kan hij blijkbaar nooit meer onbevangen naar Chagall kijken vanwege het gedicht Liever Niks: “Maar als ik ook iets zeggen mag, of dat paard echt door de lucht vliegt of niet: liever helemaal geen kunst dan Marc Chagall.” Dijkshoorn vindt het schilderij te rustig, er gebeurt bijna niets. Uiteindelijk komt het nog wel een beetje goed met Dijkshoorn denk ik, want dan ontstaat toch de verbeelding als hij zegt: “En dan gebeurt het: ik verlang ineens naar een vliegende koe

Begin januari was ik m.n. voor de expositie van Malevich in het Stedelijk. Een ongekend rijke overzichtstentoonstelling, met werken uit al zijn periodes, met alle stijlen die je bijna maar kunt bedenken: impressionisme, symbolisme, fauvisme, neo-primitivisme, cubo-futurisme, a-logisme, opera, suprematisme, architectons, etc. Wat leert Malevich mij, wat laat hij mij zien? Gewapend met een digitale tour ben ik op stap gegaan. Malevich is altijd een groot vraagteken voor me geweest. In eerste instantie overdonderd door de grote hoeveelheid werken, het grote aantal bezoekers, vervolgens geprobeerd grip te krijgen op zijn werk. Ik ben gefascineerd

door zijn tomeloze energie en enorme productiviteit en voortdurende zoektocht. Uiteindelijk ben ik meer onder de indruk van zijn ontwikkeling en rol als avant-garde kunstenaar, dan over de kwaliteit van zijn werk.

In de VK Magazine bespreekt Dijkshoorn op 18 januari het werk "Zelfportret in twee dimensies" van K. Malevich. Hier ontspoorde Dijkshoorn volledig in mijn ogen als hij zegt dat de tweede dimensie niet op het schilderij staat, maar in ons hand hebben in de vorm

van drinkbeker of thermoskan als we de museumwinkel verlaten. Dit werk kan ik makkelijk bekijken en duiden dan bijv. Black Square, dat meer concept is dan beeld, hoe belangrijk het ook wordt gewaardeerd in de tijd als doorbraak naar een nieuwe manier van kunst maken en bekijken. "Zelfportret in twee dimensies" vind ik een prachtig helder werk in de zoektocht van Malevich.

Eén van de werken in de tentoonstelling over Malevich, was een werk van Marc Chagall: *de Zwagere vrouw / Moederschap*. Daar werd ik echt door gegrepen, net als bij het werk in de Fundatie. Ik merk elke keer opnieuw dat ik het meeste werk van Chagall uiterst intrigerend vind door zijn on-orthodoxe compositie, zijn schetsmatige maar ijzersterk getypeerde figuren, zijn krachtig kleurgebruik en zijn onnavolgbaar gebruik van symboliek.

Over Stichting Memento

door Marisja van Weegberg

EEN KUNSTWERK OM TE GEDENKEN

Het leek zo goed geregeld op het gebied van overlijden, uitvaart en gedenken. We waren er met elkaar op uit gekomen dat iedereen in de dood gelijk is. Vanuit die gedachte volstond het om de rituelen en de regelingen rond het overlijden te standaardiseren, om te streven naar uniformiteit als het hoogste goed. Sinds de jaren negentig is er toch een grote verandering gekomen in de cultuur rondom de dood. Het taboe lijkt minder zwaar te worden en ook plaats te maken voor een meer individuele aanpak.

STICHTING MEMENTO GEDENKBEELDEN

In 1991 heeft een groepje kunstenaars, afkomstig uit heel Nederland, zich verenigd onder de naam Stichting Memento Gedenkbeelden. Als reactie op de eenvormigheid willen zij zich inzetten voor eigentijdse en vooral persoonlijke vormgeving van een gedenkbeeld voor een overledene. In nauw overleg met de nabestaanden wordt door de kunstenaar gezocht naar de beste vertaling van hun wensen, ideeën en herinneringen. 'Gedenkbeelden' zijn dus eigenlijk beelden waarin een persoon wordt herdacht. Het zijn monumenten die meer zijn dan alleen een ander materiaal of een andere vorm.

VERVULDE WENS

Vorig jaar heb ik mij aangesloten bij de Stichting Memento Gedenkbeelden. Het was al lange tijd mijn wens mijn kunstenaarschap te verbinden met 'iets omtrent de dood'.

Mijn vader is op 33 jarige leeftijd plotseling overleden aan een hersenbloeding; ik was toen 11 jaar. Deze gebeurtenis heeft tot op de dag van vandaag invloed op mijn leven. Pas de laatste jaren kom ik er achter hoe belangrijk het is voor nabestaanden wat tastbaars te kunnen koesteren. Mijn vader is gecremeerd en zijn as is uitgestrooid in 'Vak G' bij het crematorium in Heeze. Onlangs ben ik weer eens bij hem gaan kijken. Het besef, dat de as van zo velen over die van mijn vader zijn uitgestrooid,

geeft mij weinig gevoel van verbinding met hem. Uit eigen ervaring weet ik hoe belangrijk het is om vorm te geven aan herinneringen en de overledene letterlijk een plek te geven.

Daarom ben ik zo blij dat ik nu, samen met de nabestaanden, die plek kan creëren, een plek waar zij zich verbonden kunnen voelen met de overledene.

VOORBEELDENTUINEN

In de voorbeeldentuinen op Begraafplaats de Nieuwe Ooster in Amsterdam en op begraafplaats Kranenburg in Zwolle zijn er verschillende gedenkbeelden van onze kunstenaars te zien in een soort permanente expositie. In Amsterdam heb ik laatst het gedenkbeeld: 'Grootmoeder' geplaatst. Het is een perforatieportret van mijn grootmoeder in een roestvrijstalen plaat. Als het licht door de gaatjes van de roestvrijstalen plaat valt wordt het portret zichtbaar en 'verschijnt' de overledene nog even aan je.

Heeft u interesse in een persoonlijke gedenkbeeld, een bijzondere urn of een intiem huisaltaar?

De opdrachten van de Stichting Memento Gedenkbeelden zijn in heel Nederland gerealiseerd. Veel voorbeelden kunt u bekijken op de uitgebreide website www.memento-gedenkbeelden.nl. Het is ook mogelijk een gratis brochure aan te vragen. Voor meer informatie kunt u altijd contact opnemen met één van de aangesloten kunstenaars.

Marisja van Weegberg
 Zeilweg 32,
 8483 PK, Lelystad
 M 06 15507570
marisjavanweegberg@hotmail.com
www.marisjavanweegberg.nl

Dit artikel is tot stand gekomen in samenwerking met Michel Kuipers (Mementolid)

De CUNST loterij van de vorige maand is gewonnen door Jan Willem Heibrink. Hij won het werk 'De Annunakki van Alexandra Klein.

Jan Willem chreef: *Ik zou heel graag het kunstwerk De Annunakki van Alexandra Klein willen winnen. Ik vind het echt een bijzonder mooi werk van haar, er zit zoveel dynamiek in en toch straalt het ook zo een rust uit. Ik zou er uren naar kunnen kijken!*

Onlangs vond de overdracht plaats.

Joke Smits won het werk 'Venster Toscane' van Mieke Königel.

Joke schreef: *Ik vind het 'kleurenpalet' erg mooi. Ook het gebruik van diverse materialen (m.n. het ijzerwerk) getuigt van een creatief proces.*

Ook die overdracht is gedaan.

DOOD SPOOR**Expositie in #LOODS 32, 3 mei opening**

Op 3 mei is in #Loods 32 de tentoonstelling *Dood Spoor* te zien, een thema-expositie van de KVF in samenwerking met Iris van 't Bosch van #Loods 32.

De kunstenaars die daar een werk zullen gaan presenteren zijn: Marisja van Weegberg, Gonny Geurts, Anthea Simmonds, Rob van den Broek, Michel Bongertman, Kees de Kloet, Ninette Koning, Annette Sieger, Alice Bunt, Monica Maat, Jan Coenen, Martin Koetsier, Ellen van der Schaaf, Ingrid Slaa, Clara van den Hout, Norbert Wille, Elsa Blaaser, Renske Leeuw, Willem Hoogeveen, Anita de Harde en Peter Koelman.

Op 16 februari jongstleden hield Hein Walter een lezing in # Loods 32, ter inspiratie. Daarna werd er door de aanwezigen verder gepraat over het onderwerp.

De lezing is te vinden op de website van de KVF. Daar kunnen eventueel ook reacties worden geplaatst.

De lezing begon zo:

Doodgaan. We zullen er allemaal aan moeten geloven. Er is geen ontkomen aan. In die zin zet het thema 'Dood Spoor' ons op het verkeerde been: we zitten juist niet op een dood spoor, we zitten op het spoor naar de dood. We proberen er allemaal een prachtige omweg van te maken, maar het spoor leidt ons vroeg of laat naar het eindpunt, de dood.

Een lezing over de dood. Dood en Kunst, Kunst en Leven. Kunstenaars die de dood als onderwerp hebben, Kunstenaars die de dood verkozen boven het leven, Kwetsbaarheid van leven. Maar de woorden dood en spoor hebben, zeker rond 4 mei natuurlijk ook de link naar de vernietigingskampen.

Dood spoor. Geen makkelijk onderwerp.

Zie verder: www.flevokunst.nl/blogartikel/1074.

NATUURKUNSTPARK**Thema Visioenen - oproep**

Op zondag 29 juni openen we in Natuurpark Lelystad de kunstroute *Natuurkunstpark*. Dit jaar is het thema *Visioenen*. Hoe ziet de wereld er over 25 jaar uit? Wat is er dan allemaal veranderd op wetenschappelijk gebied, in landschappelijke zin, maatschappelijk, klimaatologisch, politiek, techniek, noem maar op.

We hebben subsidie gekregen van de gemeente Lelystad en de Provincie, van de Cultuurscout van de Kubus en van het VSBfonds, om een grootse editie te maken, met veel kunstwerken.

We willen graag ook weer met groepen bewoners uit Lelystad aan het werk. Community art! Onder leiding van een kunstenaar maken bewoners het hele creatieve proces mee van het ontstaan van een kunstwerk. Van het bedenken tot aan de realisatie.

We zijn op zoek naar individuele bewoners in Lelystad die daaraan mee willen doen, maar ook naar groepen die als groep samen met een kunstenaar aan het werk gaan.

Voor informatie en aanmelding:

heinwalter@tiscali.nl

06 51924 882

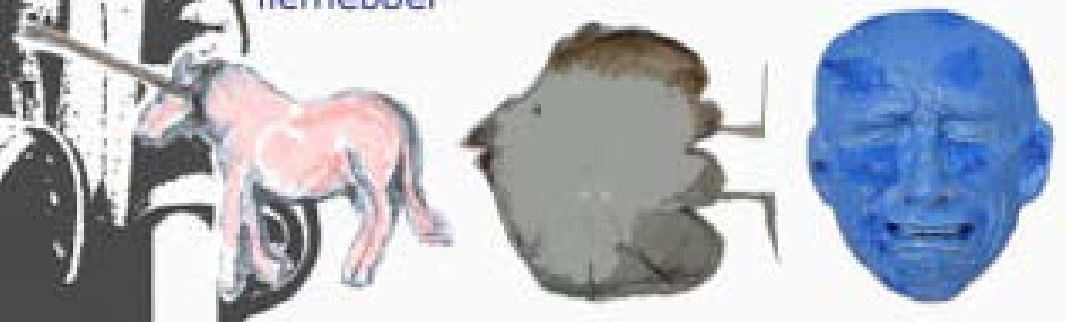

kwetsbare werkelijkheid

tekeningen, schilderijen, beelden en
installaties van christian wisse,
willem hoogeveen en baltus wigersma
van de kunstenaarsvereniging flevoland.

van 14 februari tot 24 maart 2014.
provinciehuis flevoland te lelystad.

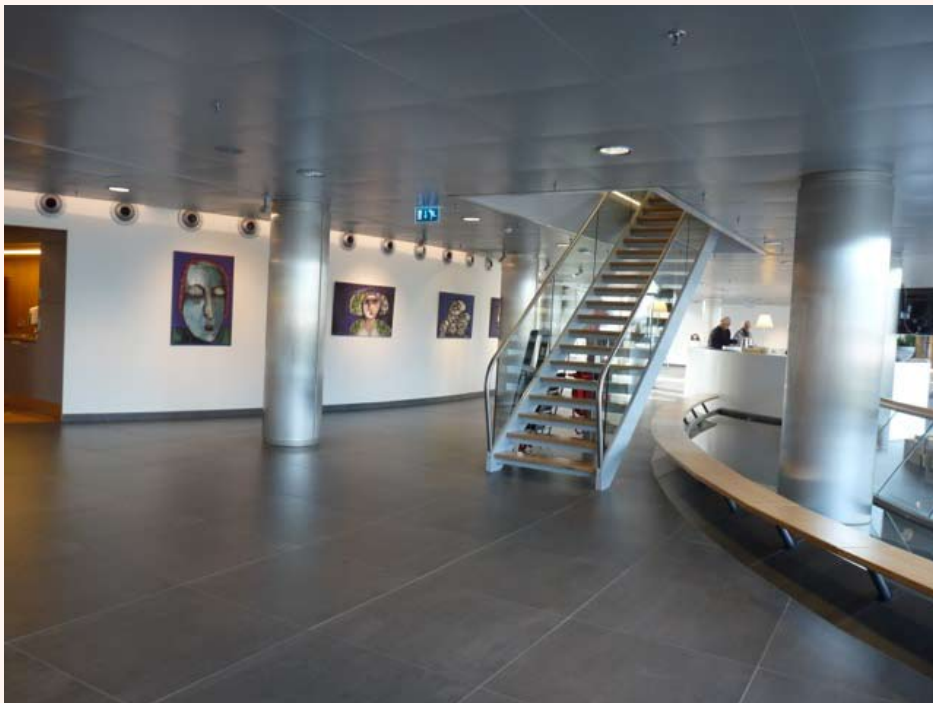
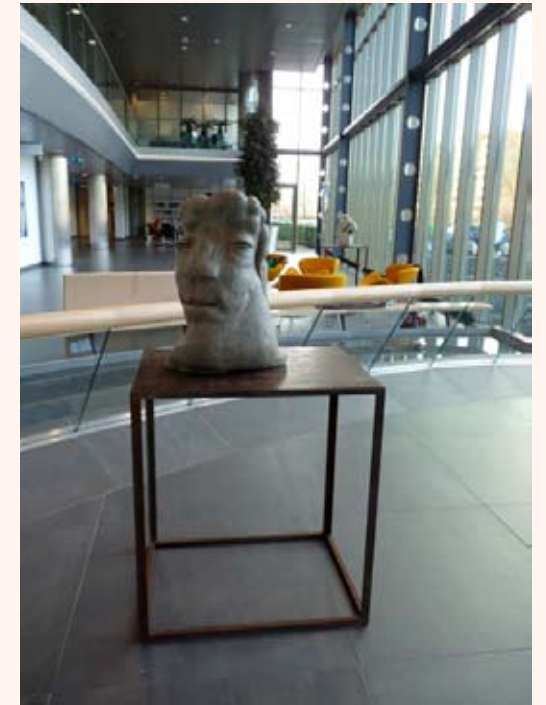
opening: 14 februari van 16.00-18.00
de opening zal worden verricht door een
liefhebber

Op 14 februari werd de tentoonstelling 'Kwetsbare werkelijkheid' in het Provinciehuis in Lelystad geopend. Ilse Roelofsen (Theater aan de Lijn) verrichtte de openingshandeling en vertelde over de rode draad in de tentoonstelling.

Werk van Baltus Wigersma, Christian Wisse en Willem Hoogeveen.
Nog te zien tot 24 maart

DE WEEK VAN DE VERBEELDING

De dag van de verwekking

De dag van de vergelding

De dag van de verwondering

De dag van de verveling

De dag van de verzadiging

De dag van de verantwoording

De dag van de verademing

26, 27, 28, 29, 30, 31 mei, 1 juni

KVF

In de week van 26 mei 2014 organiseert de KVF voor de tweede keer de *Digitale Week van de Verbeelding*. Zeven dagen lang plaatsen we iedere dag een essay op de webiste van de KVF (www.flevokunst.nl/blogs) over een bepaald onderwerp. De teksten zijn filosofisch beschouwend van toon. U, lezer, wordt nadrukkelijk gevraagd om mee te doen, een antwoord te formuleren op het geschreven stuk, een korte reactie geven, of zelf een een nieuw perspectief te geven op het woord van de dag.

We zijn van plan om voor de zeven essays mensen uit onze directe omgeving te vragen, mensen in wie wij vertrouwen hebben; maar daardoor missen we natuurlijk een heleboel potentiële schrijvers.

Wilt u ook een essay schrijven?

Voor de dag van de vergelding, de dag van de verzadiging, de dag van de verantwoording en de dag van de verademing hebben zich nog geen schrijvers gemeld.

Interesse? Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl

KVF 25 jaar

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND CORROSIA! – ALMERE	www.nieuwverleden.info
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.corrosia.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dekunstlinie.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.dezijderups.nl
CASLA – ALMERE	www.bg-22-24.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.casla.nl
ART LOCA	www.opleidingdewitteolifant.nl
EINDIG LAAGLAND	www.artloca.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.eindiglaagland.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.airbrush-almere.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.kunst-enzo.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.flowland.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE	www.schutzensemble.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.devoetnoot.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.buitenstad.nl
THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE	www.stadennatuur.nl
THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE	www.theatergroepsuburbia.nl
DE BONTE HOND - ALMERE	www.theatergroepongeremd.nl
THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE	www.bontehond.net
JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALMERE	www.visavis.nl
	www.hetblauwehuis.nl

SCHOUWBURG IN DRONTEN:	www.meerpaal.nl
SCHOUWBURG IN ALMERE:	www.schouwburgalmere.nl
SCHOUWBURG IN LELYSTAD:	www.agora-lelystad.nl
SCHOUWBURG IN EMMELOORD:	www.theater-voorhuis.nl

CUNST

LOODS 32 - LELYSTAD	www.loods32.com
NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD	www.nieuwlanderfgoed.nl
STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
DIJKDICHTERS	www.dijkdichters.info
UITGAST	www.uitgast.nl
FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL	www.jtl-theater.nl
KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
KUP 11 LELYSTAD	www.kup-11.nl
MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	www.deverbeeldingzeewolde.nl
HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
DANSCENTRUM ARTISTIQUE	www.danscentrumartistique.nl
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstaboulevard.nl
DRONTEN IN BEELD	www.dronteninbeeld.nl

Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojecten.nl
DO GALLERY - ALMERE	www.dogallery.nl
KUNSTUILEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD	www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD	www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
KUNSTUILEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl
GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL	www.galeriedepaardenstal.nl

1989 - 2014

Cunst